

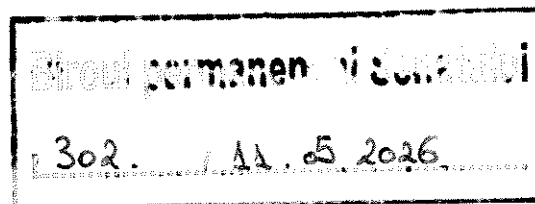

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 3/5444/2026 din data de 07.05.2026

Domnului Mario-Ovidiu OPREA
Secretarul general al Senatului
Parlamentul României

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV/1486 din 30.03.2026, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 223 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (b184/26.03.2026)*, în vederea avizării, vă comunicăm că aceasta a fost analizată de Comisia nr. 1 - reunită – Legislație și cooperare interinstituțională, în ședința din data de 29.04.2026.

Referitor la avizul solicitat, comisia de specialitate a reținut că propunerea legislativă nu privește activitatea autorității judecătorești, în sensul atribuit acestei sintagme în jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 901 din 17 iunie 2009 și Decizia nr. 63 din 08 februarie 2017), motiv pentru care nu se încadrează în categoria actelor normative care sunt supuse avizării Consiliului Superior al Magistraturii în temeiul dispozițiilor art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii.

Referitor la exprimarea unui punct de vedere vizând propunerea legislativă, Comisia a reținut că infracțiunea de hărțuire sexuală prevăzută la art. 223 din Codul penal se circumscrie categoriei infracțiunilor contra libertății și integrității sexuale, însă se individualizează în cadrul acesteia printr-o trăsătură esențială: nu implică, în mod necesar, exercitarea unei constrângeri fizice asupra victimei, ci operează, în principal, prin intermediul unei presiuni de natură psihologică, manifestată în sfera sexualității. Această presiune este exercitată, în forma consacrată de legea în vigoare, în cadrul unor relații de muncă sau al unor raporturi similare acestora. În consecință, obiectul juridic principal al infracțiunii îl constituie libertatea sexuală a persoanei, în dimensiunea sa psihologică și morală, respectiv dreptul individului de a-și determina în mod liber conduita sexuală, fără a fi supus unor presiuni, sugestii insistente sau condiționări abuzive.

De lege lata, norma de incriminare vizează conduita persoanei care, în mod repetat, pretinde favoruri de natură sexuală în cadrul unei relații de muncă sau al uneia asimilate, în măsura în care, prin această conduită, victima este intimidată ori plasată într-o situație umilitoare. Dincolo de obiectul juridic principal, poate fi identificat și un obiect juridic adiacent, analizabil din perspective

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

multiple: protecția demnității persoanei și ocrotirea libertății psihice, precum și asigurarea bunei desfășurări a relațiilor de muncă. În mod evident, hărțuirea sexuală are potențialul de a afecta climatul profesional, de a submina încrederea între participanții la raporturile de muncă și de a compromite principiul egalității de șanse.

În această logică, infracțiunea de hărțuire sexuală este configurată ca o infracțiune de pericol, caracterizată prin simpla repetare a conduitei ilicite, fără a fi necesară producerea unui rezultat material concret. Accentul cade, așadar, pe aptitudinea faptei de a aduce atingere valorilor sociale ocrotite, respectiv libertății sexuale și demnității persoanei, prin crearea unei stări de intimidare sau umilire.

Prin propunerea de la alineatul (2) se menține soluția *de lege lata*, singura modificare constând în majorarea, cu jumătate, a limitelor de pedeapsă.

Varianta tip a infracțiunii, astfel cum este propusă la alineatul (1), constă în pretinderea, în mod repetat, de favoruri de natură sexuală, dacă prin aceasta victima a fost intimidată sau pusă într-o situație umilitoare, fără a mai condiționa existența infracțiunii de cadrul specific al relațiilor de muncă ori al celor asimilate. În această viziune *de lege ferenda*, sfera de incidență a incriminării este extinsă, astfel încât asemenea fapte ar putea fi concepute și în cadrul altor tipuri de relații sociale, precum cele de prietenie, colegialitate școlară sau universitară, ori chiar în mediul familial.

Totuși, o asemenea extindere nelimitată a cadrului relațional ridică probleme de oportunitate și coerență juridică. În absența unor criterii de delimitare, s-ar putea ajunge la situații excesive sau chiar absurde în care conduita incriminată să fie teoretic incidentă și în raporturile dintre soți, ceea ce ar depăși scopul legitim al intervenției penale și ar contraveni principiului potrivit căruia dreptul penal reprezintă un instrument *ultima ratio*.

În fine, cu privire la soluția propusă la alineatul (3), aceasta vizează o faptă asimilată constând în pretinderea de favoruri de natură sexuală prin utilizarea oricărei forme de presiune asupra victimei, de natură să îi inducă o stare de temere, chiar și în absența caracterului repetat al conduitei. Or, o asemenea reglementare ridică dificultăți serioase de sistematizare juridică, întrucât o conduită caracterizată prin exercitarea de presiuni susceptibile să genereze temere, în scopul obținerii unor favoruri sexuale, se poate circumscrie deja sferei infracțiunilor mai grave, respectiv a tentativei la viol sau, după caz, a tentativei la agresiune sexuală.

Din perspectiva principiilor de drept penal, aceeași conduită ilicită, orientată împotriva aceluiași obiect juridic, nu poate face obiectul unei duble incriminări autonome. De altfel, una dintre condițiile concursului ideal de infracțiuni este ca normele incidente să nu se suprapună în conținutul lor tipic; în caz contrar, nu ne-am afla în prezența unui concurs de infracțiuni, ci a unui concurs de calificări, inadmisibil în dreptul penal.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

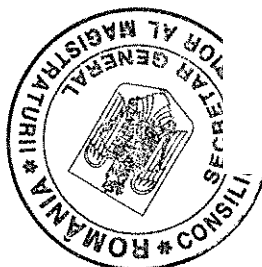
„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

În aceste condiții, pretinderea de favoruri de natură sexuală prin exercitarea unei presiuni apte să producă o stare de temere se poate subsuma elementelor constitutive ale infracțiunilor de viol sau agresiune sexuală, în forma imperfectă a tentativei, ceea ce face inutilă și, totodată, problematică instituirea unei incriminări distincte în cadrul hărțuirii sexuale.

Cu deosebită considerație,

Secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii

Judecător Andreea Șimona Uzlău

Tel: (+40)21-311.69.32
Fax: (+40)21-311.69.37

Website: www.csm1909.ro
Email: legislatie@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011